

Giữ Chì Cán Bình

*Cán Bình, khăn đỏ chị quàng,
Tuổi xuân dâng hiến, góp phần đấu tranh.
Trường Sơn diệu vợ, xa xăm,
Tham gia hăng hái lòng không ngại ngần.
Giao liên, tải đạn, tải thương,
Bền gan chiến đấu, khản trương tinh thần,
Tiết trinh quý giá muôn phần,
Cam làm hộ lý âm thầm xót xa.
Một lòng vì nước chẳng than,
Hy sinh tất cả, chóng tàn xuân xanh.*

*Tháng Tư, giải phóng, vào Nam,
Giữa vinh quang chị ngõ ngang, thắm thương.
Bị lừa trắng trợn, giận hờn,
Gục đầu nức nở bên đường nghỉ chân .
Bao năm chinh chiến trầm luân,
Trở về đã hết tuổi xuân, lỡ thì.
Trở về thương nhớ bạn tình,
“Tử Nam Sinh Bắc” xác mình vùi đâu?
Thân tàn ma dại, buồn rầu,
Trở về tóc đã bạc màu, cô đơn.
Tìm đâu hạnh phúc cuối đời,
Đâu nhà êm ấm một nơi đi về?
Mảnh đời tan tác, người ché,
Hy sinh có trị giá gì hay không?
Chị ơi, nhìn khắp non sông,
Bao người bắt hạnh đau lòng lệ rơi.
Bé thơ quần áo tả tơi,
Xin ăn ngoài phố, đói, người xanh xao,
Số phận gái Việt lao đao,
Lấy chồng xừ lạ biết bao nhục nhằn,
Tám thân, trinh tiết ngàn vàng,
Nghèo nàn, khổ sở, bán hàng làng chơi,
Có thêm bồ nhí cũng xuôi,
Đẻ thuê, con bán, chồng tôi, chồng người.*

*Cõi đời cơ cực, suy đời,
Luân thường, đạo lý, tình người, còn đâu.
Chị ơi, xin hãy vì dân,
Tám lòng từ mẫu chớ lẫn khôn thêm.
Thương thân quyết phải đứng lên,
Quyết tâm đòi hỏi những quyền công dân.
Bọn ngu, tội ác, sai lầm,
Độc quyền tham nhũng, phải bằm nát tan.
Không cho lãnh đạo Việt Nam,
Quê hương thối tuột dốc cao, lở chuồi. (*)
Tình người, đạo lý yên vui,
Nước nhà xây dựng ấm đời nhân dân.*

*Mừng chị hạnh phúc vạn phần,
Sống trong che chở tình thân đồng bào.
Chị nêu gương sáng biết bao,
Hy sinh đứng chỗ, ngàn sau danh truyền!*

Nguyễn P. Thúy, 05/18/06

() “Cầu mong cho những người phụ nữ như Dương Thu Hương, Nga, Xuân, và những phụ nữ tại các xã Tiên Hà, Hương Văn, Hương Vân, huyện Hương Trà tìm lại được mảnh đất hồi sinh, thay vì mảnh đất chuồi”.*

Bài Viết “Mảnh Đất Chuồi” của ông Nguyễn Văn Lục